

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

7. Beneficia Ecclesiastica vnita visitentur: per vicarios etiam perpetuos cura exerceatur: deputatio ipsorum vicariorum fiat cum portione assignanda etiam super re certa, non obstantibus, & c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

Beneficia ecclesiastica unita visitentur: per vicarios etiam perpetuos cura exercentur: deputatio ipsorum vicariorum fiat cum portione assignanda etiam super re certa, non obstantibus, &c.

C A P V T V I I.

- 1 Doctores de materia huius cap. agentes.
- 2 Visitare potest Episcopus Ecclesias parochiales unitas monasterio Canonorum regularium, quamvis Generalis in eo sedem ordinariam principalem habeat.
- 3 Episcopus potest visitare tam beneficia curata unita quibuscunque monasterijs, & pijs locis, quam etiam personas exercentes curam animarum in monasterijs Regularium.
- 4 Ordinarij non possunt regulariter visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugaliae, sed bene Ecclesias ipsi unitas.
- 5 Beneficia exempta, an & quando poterit Episcopus visitare.
- 6 Curata Ecclesia si sint unita monasterijs, possunt ordinarij locorum eas visitare.
- 7 Vicinior Episcopus quis dicatur.
- 8 Visitare potest Episcopus Ecclesiam parochialem unitam monasterio, baptisterium, & tabernaculum ubi asseruatur sanctissima Eucharistia.
- 9 Beneficia unita Vniuersitati Complutensi non potest Ordinarius visitare.
- 10 Ordinarius visitat beneficia curata unita monasterijs, non ipsa monasteria.
- 11 Habet locum in actu visitationis.
- 12 Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas, etiam monasterijs, quae capita Ordinum sunt, unitas.
- 13 Visitare potest Episcopus beneficium, aut parochiam unitam monasterio exempto etiam aliena diocesis.
- 14 Episcopus visitare potest personas exercentes curam animarum in monasterijs Regularium.
- 15 Ordinarij possunt temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscunque beneficijs ecclesiasticis, quae unita reperiuntur.
- 16 Vicarium perpetuum in Parochialibus unita deputare non potest Episcopus quando vno facta est per viam pacis de seruendo beneficio per vicarium ad nutum amouibilem.
- 17 Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus unitis monasterijs Ordinis Praemonstratensis debent esse amouibiles.
- 18 Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficijs curatis unitis Cathedralibus.
- 19 Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicaria.
- 20 Non habet locum in vicarijs perpetuis iam erectis.
- 21 Beneficia etiam curata alijs beneficijs accessorie annexa transeunt in simplicium naturam.
- 22 Parochi amouibiles remoueri non possunt nisi ex rationabili causa.
- 23 Vicarium perpetuum ponendi facultas in Parochialibus unitis relinquitur Episcopi arbitrio.
- 24 Vicarij ad nutum amouibiles positi per Capitulum in Parochialibus mense unitis poterunt amoueri ad nutum ipsius Capituli.
- 25 Vicarij curam exercentes in Ecclesia exempta prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.
- 26 Parochi pro cura animarum non possunt deputari nisi de consensu Episcopi ac praeco examine.
- 27 Episcopus potest examinare & approbare vicarios Ecclesiarum parochialium unitarum, & dependentium a Religione Hierosolym.
- 28 Vicarij perpetui Parochialis unita nominatio spectat non ad Ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium in quo erigitur vicaria.
- 29 Cura animarum in Parochialibus unitis Capitulis Cathedralium, & Collegatarum Ecclesiarum quomodo exercenda.
- 30 Vicarij ad nutum amouibiles an & quando possit ante finem annum seruitii amoueri.
- 31 Causa iusta & necessaria requiritur vt erigantur perpetua vicaria in Ecclesijs, in quibus poni poterant vicarij amouibiles.
- 32 Vicarium perpetuum instituere non potest Episcopus quando pro bono pacis & cessatione litium expediret institui ad nutum amouibilis.
- 33 Oblationes sunt computandae in portione assignanda vicariis.
- 34 Vicarius perpetuus Abbatie debet subire omnia onera respicientia curam animarum.
- 35 Vicario perpetuo pertinent omnia onera incumbentia Ecclesiae, in qua erecta est vicaria perpetua.
- 36 Vicarij merces ex fructibus parochiae unitae monasterio detrahenda est.
- 37 Portio assignanda est ex bonis Archipresbyteri, & Capituli, si cura unita Collegiate illis imminuat.
- 38 Portionis congruae ab assignatione non datur appellatio suspensiva.
- 39 Consuetudo immemorialis vt in beneficijs unitis deseruiatur per Capellanos amouibiles per hoc decretum tollitur si aliter videtur Episcopo.
- 40 Præiulia remunerationis gratia concessa non suspenduntur.

Beneficia Ecclesiastica curata, quae cathedralibus, collegiatis, seu alijs Ecclesijs, vel monasterijs, beneficijs, seu collegijs, aut pijs locis quibuscunque perpetuo unita, & annexa reperiuntur, ab Ordinarijs locorum annis singulis visitentur: qui sollicitè providere procurent, & vt per idoneos Vicarios, etiam perpetuos, nisi ipsis Ordinarijs pro bono Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, ab eis cum tertia partis fructuum, aut maiori, vel minori, arbitrio ipsorum Ordinariorum, e portione etiam super certa re assignanda, ibidem deputandos animarum cura laudabiliter exercentur: appellacionibus, & priuilegijs, exemptionibus, etiam cum iudicium deputationis, & illorum inhibitionibus quibuscunque in praemissis minime suffragantibus.

Barlos. Collect. in Concil. Trid.

E Vide

a. Infra sess.
14. de refor.
c. p. 9. §. 1.
b. Vide sess.
25. c. 16. sta-
tuit sancta
Synodus, &
supra c. 5.

1. **V**ide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 26. num. 29. Matth. Soar. in pract. & ordine visitandi. cap. 2. num. 1. Stephan. Quarant. in summa Bullar. verb. vicarius perpetuus. Erasim. à Cochier de iurisdic. ordinarij in exemptos p. 2. q. 45. num. 11. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. à num. 1. Vazq. in episc. moral. c. 2. §. 4. num. 206. Tambur. de iure Abbatum tom. 3. disput. 9. quæst. 19.
2. **a** Ab Ordinarijs locorum annu singulis visitentur.] Episcopus potest ex hoc text. visitare Ecclesias parochiales vnitas monasterio Canonicorum regularum, tamen si generalis in eo sedem ordinariam principalem habeat, ita refert decifum Armendar. vbi sup. §. 2. num. 1.
3. Potest etiam visitare tam beneficia curata vnita quibuscunque monasterijs, & pijs locis ex hoc text. quam etiam personas exercentes curam animarum in monasterijs Regularium, quibus etiam cura imminet, iuxta cap. 11. sess. 25. de Regular. Ita attestatur resolutum Armendar. d. loco num. 5.
4. Visitare Ecclesias, & monasteria militarium regni Portugalia licet regulariter Ordinarij non possint, possunt tamen visitare Ecclesias ipsi vnitas, ac in eis vicarios perpetuos ponere, per decretum in præfenti; possunt etiam visitare membra, licet non sint vnita, etiam si habeant suos visitatores deputatos à militibus regni Portugalia, ita dicit resolutum Aldan. in compendij Canonie. resolut. lib. 3. titul. 2. num. 4.
5. Beneficia etsi exempta, poterit Episcopus, si intra fines suæ diocesis fuerint, tanquam Sedis Apost. delegatus absolute visitare: si autem extra fines fuerint, potest pariter illa vti eiusdem Sedis Apost. delegatus visitare, quando beneficia secularia sunt, & Cathedralis illis alia Cathedrali vicinior sit, ex Aldan. vbi supra, qui dicit ita decifum in Caputaquen. 4. Februarij 1593.
6. Curata Ecclesie si sint vnita monasterijs, possunt Ordinarij locorum eas visitare, & ponere in eis vicarios perpetuos, seu temporarios, iuxta dispositionem huius decreti, prout eis expedire videbitur, ita refert decifum Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 2. num. 12.
7. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericos seculares Abbatia nullius diocesis, ipsosque culpabiles repositos corrigere, & dicitur vicinior Episcopus tantum ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatia proximior, non autem locis dictæ Abbatia subiectis, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 6. vbi refert ita decifum sub die 2. Augusti 1596.
8. Visitare potest Episcopus non solum Ecclesiam parochialem vnitam monasterio Ordinis S. Benedicti, cuius cura geritur à Monacho dicti Ordinis, sed etiam Baptistrium, & Tabernaculum vbi asseruatur sanctissimum Eucharistie Sacramentum in Ecclesia exempta existens, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 7. vbi dicit sic fuisse resolutum in vna Curien. 5. Aprilis 1631.
9. Beneficia vnita Vniuersitati Complutensi ob priuilegia, quæ habet, non potest Ordinarius visitare, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 8. vbi attestatur ita decifum sub die 22. Iunij 1606.
10. Hoc decretum dans facultatem Ordinarijs visitandi beneficia curata vnita monasterijs, intelligitur de beneficijs extra monasterium, quo casu ex cap. 11. sess. 25. de Regular. visitat tantum personas inibi curam animarum exercentes, & hæc cumulatiue, non autem priuatiue ad Abbatem, ita Rota in Piscien. iurisdictionis 15. Iulij 1590. coram Plato.
11. Videtur locum habere in actu visitationis non cum causa cognitione, & via ordinaria procedendo, si essent monasterium, & loca regularia exempta, vt refert decifum Nicol. Garc. d. part. 11. cap. 2. num. 12.
12. Episcopus visitare potest Ecclesias curatas, etiam monasterijs, quæ capita Ordinum sunt, vnitas; nec obstat cap. 11. sess. 25. de Regul. quia ibi excipiuntur Ecclesie monasteriorum, in quibus generales, aut capita Ordinum habent sedem ordinariam principalem, ita refert decifum Aldan. d. tit. 2. num. 9.
13. Episcopus visitare posse beneficium, aut parochiam vnitam monasterio exempto, etiam aliena diocesis, resolut Henric. in summa lib. 7. cap. 15. §. 4. litt. I.
- Episcopus posse visitare tam beneficia curata vnita quibuscunque monasterijs, & pijs locis, ex hoc text. quam etiam personas exercentes curam animarum in monasterijs Regularium, quibus etiam cura imminet, iuxta cap. 11. sess. 25. de Regular. dicit decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. num. 6.
- ¶ Vt per idoneos Vicarios etiam perpetuos, &c.] Ordinarios posse temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscunque beneficijs curatis, quæ vnita reperiuntur Ecclesijs cathedralibus, collegijs, & monasterijs, etiam si in littera vnionis expressa sit clausula vt possit deferuire per Vicarios amouibiles, si littera ante Conc. Trident. emanauerint, non ita si post illud sub eadem clausula fuerint concessæ, resoluunt Nicol. Garc. d. part. 11. c. 2. num. 9. Flores de Mena variar. lib. 1. quæst. 10. à num. 36. cum seqq. Tambur. de iure Abbatum tom. 3. disput. 9. §. 18. à prin. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 72. num. 190. vbi etiam aduerto non pugnat cum hoc decreto aliud infra sess. 25. de Regul. cap. 11. dum supponit in Ecclesijs monasteriorum vicarios remouibiles poni posse, eo quia hoc, de quo in præfenti, non negat id, quod post in d. cap. 11. est statutum, sed relinquit arbitrio Ordinarij, vt si viderint expedire, perpetuos ponant Vicarios.
- Non posse Episcopus deputare Vicarium perpetuum, quando vnio facta est per viam pacti, & concordie à Sede Apost. approbata, cum claus. de seruendo beneficio per Vicarium ad nutum amouibilem, quia ex clausula derogatoria contenta in hoc decreto non tollitur pactum, & concordia à Summo Pont. approbata, ad cuius derogationem expressa mentione opus est, resoluunt Flores de Mena d. g. 10. num. 41. Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 191. vers. secundò fallit, qui etiam, ille scilicet num. 44. hic verò in vers. tertio fallit, tenent nec etiam posse Episcopus Vicarium perpetuum deputare, quando à tempore immemoriali vnio facta est, & ex tunc constat Vicarios fuisse ad nutum amouibiles, scientibus, & consentientibus Ordinarijs, & nunquam Vicarium perpetuum fuisse constitutum.
- Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus, vnitis monasterijs Ordinis Praemonstratensis, debent esse amouibiles ad nutum superiorum, iuxta constitutionem Pij V. si seculares possunt ab Ordinario constitui perpetui iuxta hoc decretum, ita refert decifum Aldan. d. tit. 2. num. 10.
- Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficijs Curatis vnitis Cathedralibus, iuxta Bullam Pij V. & hoc decretum, dummodo positio Vicarij non excedat fructus Ecclesie, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 11. vbi refert sic decifum in vna Assisien.
- Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicaria, vt refert decifum Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 2. num. 15.
- Hoc decretum quatenus permittit Ordinarijs constituere posse temporales Vicarios in quibuscunque beneficijs Curatis, quæ reperiuntur vnita Ecclesijs Cathedralibus, &c. non habet locum in beneficijs, in quibus vicaria perpetua iam erecta erant, vt aliter resolutum Nicol. Garc. p. 9. c. 2. num. 311.
- Beneficia etiam Curata alijs beneficijs annexa transeunt in simplicium naturam, dummodo accessorie sint vnita, & cura per Vicarium temporalem non exerceatur, ita dicit decifum Nicol. Garc. part. 11. c. 5. num. 197.
- Cura animarum si per Vicarium temporaneum deputatum à Priore exerceri solita fuit, illa remanet penes Priorem, & tenetur residere, ita attestatur resolutum Aldan. d. tit. 2. num. 12.
- Parochi amouibiles remoueri non possunt, nisi ex rationabili causa, ex Aldan. d. tit. 2. num. 13. vbi refert sic fuisse decifum sub die 11. Iulij 1626.
- Vicarium perpetuum in Parochialibus vnitis Archidiaconatu, seu alijs dignitatibus, aut canonicatibus ponendi facultas relinquitur Episcopi arbitrio secundum facultatem, & prout colligitur ex hoc decreto, nec constitutio Pij V. obstat eo quod & de vnitis ante Concil. intelligatur, ita dicit resolutum Nicol. Garc. p. 11. c. 2. num. 9.

24. Capitulum si habeat vitas inense nonnullas Parochiales, quibus ab immemoriali tempore deseruiri fecit per Vicarios ad eius nutum amouibiles iuxta facultatem sibi à Sede Apostolica concessam prauo examine, & approbatione Episcopi, poterunt huiusmodi Vicarij amoueri ad nutum Capituli; ab Ordinario vero non nisi ex causa legitima atque probata, propter quam etiam si perpetui essent, amoueri possent. Ita dicit decissum fuisse Nicol. Garc. in addit. ad part. 1. c. 2. num. 97.
25. Vicarij, seu Parochi in Ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, iuxta dispositionem cap. per exemptionem, de priuileg. lib. 6. vt per Aldan. d. tit. 2. num. 16. vbi refert sic fuisse decissum in Capitulo 23. Iunij 1629.
26. Parochi pro cura animarum non possunt deputari, nisi de consensu Episcopi, ac prauo examine, vt per Aldan. vbi proxime, referentem sic decissum in Pisanien. 5. Iunij 1627.
27. Episcopus potest examinare & approbare Vicarios Ecclesiarum Parochialium vitarum, & dependentium à religione Hierosolymitana, & debet eosdem Vicarios, si idonei reperi fuerint, simpliciter approbare, non autem ad tempus, etiam si sint temporales, nec possunt pro libito eosdem subijcere nouo examini, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 17. afferentem ita fuisse resolutum in Angustana iurisdictionis 14. Decembris 1630. Nisi superuenierit noua causa & suspicio ignorantie, quia tunc potest Episcopus eosdem iterum examinare ad effectum cap. 6. sess. 21. de reformat. ex Aldan. vbi sup. dicentem sic resolutum in Paecentina 16. Augusti 1628.
28. Nominatio Vicarij perpetui Parochialis vitæ spectat non ad Ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficium, in quo erigitur vicaria, vt statuitur in constit. Pij V. incip. An exequendum, sub dat. Kal. Nouembris 1567. in illis verbis, Voluimus insuper, et ita mandamus quod dicti Vicarij perpetui non ad liberam Ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesijs vnitis ponentur cum Episcopi Ordinariorum, seu eorum Vicariorum prauo examine, & approbatione, deputentur, & sic per hanc constitut. fuisse decissum, refert Nicol. Garc. p. 9. cap. 2. num. 295. vbi nu. 309. resolut illam habere locum etiam quando vicarie vacant in mense referuato, seu cadunt sub alia referuatione; & num. 316. subdit in eiusmodi Vicarijs perpetuis ex hoc decreto, vacantibus in mensibus Apost. seu alijs referuatis, posse fieri praesentationem, seu nominationem, & deputationem, non obstante referuatione; ita tamen quod Vicarij deputati teneantur expedire nouam provisionem, nec alijs ad possessionem admitti possint, ex d. constit. Pij V. quatenus statuit quod Vicarij perpetui pro tempore deputandi teneantur expedire nouam provisionem, & soluere annuatam pro portione fructuum sibi assignata, pro qua debet fieri detractio in solutione quinquennij.
29. Cura animarum in Parochialibus vnitis Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum Ecclesiarum ita exercenda est. Primo si incumbit certæ personæ, per illam exercenda est; si imminet toti Capitulo, vt per singulos per vices exerceatur, cogendi sunt ad illam exercendam, vt notatur in cap. statutum, de elect. in 6. si spectat ad illorum mensam, ita vt institutio illarum personarum, quæ illam curam exercent, à nullo superiore faciendæ esset; Canonici non possunt compelli, vt nec per se ipsos, nec per Vicarios perpetuos illam exerceat. Glof. verb. mensam, in Clem. 1. de excess. Pral. & ibi Card. Imol. Anch. Idem dicendum si per Sedem Apost. eis esset indultum, vt per temporarios cura exerceatur; sed in istis duobus casibus postremis cogi possunt ad constituendos Vicarios

perpetuos, ita Nicol. Garc. p. 1. c. 2. num. 9.

An & quando Vicarius ad nutum amouibiles possit ante finitum annum seruitij amoueri? vide Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. de non residen. num. 18. & tom. 3. ad leges Gallia, tit. de mater. possess. in benef. art. 9. glof. vnica, in prefat. Flores de Mena d. quæstion. 10. num. 34.

¶ Nisi ipsi Ordinaris, &c.] Hæc verba iustum arbitrium Ordinariorum exigere, & deinde quod id fiat in visitatione, vnde iustam causam necessariam esse vt erigantur perpetuæ vicariæ in Ecclesijs, in quibus iuxta prædicta poni poterant Vicarij amouibiles, qua deficiente iuste appellari resoluunt Flores de Mena. d. quæst. 10. num. 47. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 8. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 72. num. 190. in mod.

¶ Pro bono Ecclesiarum regimine, &c.] Non posse Episcopum perpetuum Vicarium institui, & quando pro bono pacis, & cessatione litium, rectaque beneficij gubernatione expediret nihil innouari, sed instituendum Vicarium ad nutum amouibilem, resoluunt Flores de Mena d. q. 10. Sanch. d. cap. 9. num. 191. vers. 5. fallit.

¶ Portione, &c.] De hac congrua portione assignanda Vicario iuxta formam d. Constit. Pij V. vide dicta sup. cap. 3. in fine.

Oblationes sunt computandæ in portione assignanda Vicarijs ex hoc decreto, & Bulla Pij V. & talis assignatio partibus citatis est faciendæ, ita Aldan. d. tit. 2. num. 18. vbi refert decissum in Turolen. die 2. Aprilis 1583.

Vicarius perpetuus Abbatie debet subire omnia onera respicientia curam animarum, & administrationem Sacramentorum, cætera vero omnia ad Abbatem, seu Commendatarium eiusdem Ecclesie spectant, in qua est erecta vicaria, vt per Aldan. d. tit. 2. num. 20. vbi asserit sic fuisse resolutum in Eugubina 11. May 1594.

Omnia onera incumbentia Ecclesie, in qua erecta est vicaria perpetua, pertinent ad ipsum Vicarium perpetuum, ex Aldan. vbi sup.

Vicarij merces detrahenda est ex fructibus parochiæ vnite monasterio, non autem ex fructibus monasterij, refert decissum Aldan. d. tit. 2. num. 21.

Cura vnita Collegiata si immineat Archipresbytero, & Capitulo, ex bonis Archipresbyteri, & Capituli portio assignanda est, ita dicit resolutum Aldan. d. tit. 2. num. 22.

¶ Appellationibus.] Vide Ceuall. commun. contra communes quæst. 897. num. 613. part. 4. Aloyf. Ricc. in decis. euria. Archiep. Neap. decis. 136. part. 2. vbi de appellatione ab assignatione congruæ portionis; & quod hæc appellatio deuoluat, sed non inspendat, dicit resolutum Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 2. num. 11.

Per hoc decretum tollitur consuetudo immemorialis, vt in illis beneficijs vnitis deseruatur per Capellanos amouibiles, si aliter Episcopo videbitur, ita refert decissum Nicol. Garc. d. c. 2. num. 7.

¶ Priuilegijs.] Non tamen remunerationis gratia concessis, ex quibus beneficium esset vnium cum clausula ponendi Vicarium ad nutum amouibilem, vt per Flores de Mena d. q. 10. num. 46. Sanch. d. c. 29. num. 191. vers. 4. fallit, aduertentes sub generali priuilegiorum derogatione, quam apponit text. in præsentis, non includi priuilegia remunerationis causa concessa; limitant tamen, ille num. 49. & 50. hic vero in vers. ultimo fallit, dictis locis, nisi ex priuilegio Pontificio post huiusmodi decretum concessio vnium esset beneficium parochiale, cum clausula instituendi Vicarium ad nutum amouibilem, tunc enim aiunt minimè posse Episcopum contra id priuilegium Vicarium perpetuum constituere, dummodo illud ex certa scientia, aut Motu proprio concessum esset, aut cum expressa Tridentini derogatione.

Ecclesias exemptas quascunque Ordinarij locorum visitant vt reparentur, & cura animarum sollicitè habeatur.

C A P V T VIII.

- 1 Doctores de materia huius cap. agentes.
2 Visitare potest Episcopus quascunque Ecclesias se-
Coll. Barbos. in Concil. Trid.

culares intra fines sue diocesis existentes, etiam si ad Regulares pertineant.